

Hocnocení: 2 body (ve svém shrnutí přeceňujete to, jak Lynch líčí rozmanitý „terén reflexivity“ – co vše může znamenat atd.; to sice patří k věci, ale ten argument, proč Lynchovi vadí pojetí reflexivity jakožto akademické ctnosti, moc nevystihujete... že být reflexivní znamená někdy dost různé věci tím důvodem není)

Doseděl Tomáš, 365877

Demytizace významu reflexivity ve vědeckém bádání: Reflexivní pohled na reflexivitu

Lynch ve svém textu (Lynch 2000) nejprve představuje různá pojetí reflexivity, která mají společné jen to, že zahrnují určitý způsob obracení se zpět. Neexistuje tedy jediné pojetí reflexivity, každá metodologická škola ji definuje a používá jinak, což oslabuje pozici reflexivity jako metody, která odlišuje současnou vědu od jejich předchůdců. Lynch ukazuje, že i starší vědecké přístupy vykazovaly známky reflexivity, a navíc že k vědeckému poznání se lze přiblížit i jinými způsoby než reflexivitou. Samotné použití reflexivity tedy nedělá vědu v žádném směru lepší.

Ostatně, ani současná věda není podle Lynche výhradně reflexivní, navíc existuje více způsobů, jak může být věda reflexivní (viz úvod textu), i jak může být věda nereflexivní. Protože mezi reflexivním a nereflexivním diskursem neexistuje ostrá hranice, reflexivita ztrácí svou „metafyzickou auru a ideologickou sílu posilovat teorie“. Přestává být „magickou praktikou“ schopnou odhalit věci jinak neodhalitelné. Kromě toho Lynch poukazuje na to, že věda nemá na reflexivitu monopol, běžní lidé se ve svých každodenních činnostech (tzn. včetně vědeckého bádání, ale nejen v něm) také chovají reflexivně. Reflexivita není vědeckou výsadou a věda může existovat i bez reflexivity.

Použitá literatura

Lynch, Michael. 2000. „Against reflexivity as an academic virtue and source of privileged knowledge.“ *Theory, Culture & Society* 17(3): 26-54.